

Introductie

De Kunst van Zhen, Shan, Ren (Waarachtigheid, Mededogen, en Verdraagzaamheid) kwam voor het eerst tot leven in 2003. Het omvat olieverfwerken en Chinese aquarellen van een diverse groep kunstenaars van over de hele wereld die een visie delen. Die visie werd aanvankelijk verwoord door de organisator van het project, beeldhouwer en schilder Zhang Kunlun. Het kwam voort uit de smeltkroes van zijn eigen aangrijpende ervaringen van zijn opsluiting in China als een gewetensgevangene. Zhang, die de spirituele discipline Falun Gong beoefent, werd gedwongen de dieptes van lijden te ondervinden toen hij lichamelijk en geestelijk gemarteld werd in het Chinese dwangwerkkampstelsel – China's versie van de Sovjet-goelag. Nadien was hij in staat zijn lichaam en ziel te helen door het beoefenen van de spirituele discipline waar hij voor vervolgd werd en door datgene wat hij decennia lang verkend en onderwezen had – kunst. In 2004 had Zhang andere kunstenaars bij elkaar gebracht wiens ervaringen met de zijne overeenkwamen of die dezelfde zorgen deelden. Ze voelden allen een roeping om hun stem te geven – visueel – aan de ervaringen van mensen in China die, alleen omwille van hun overtuiging, doelwit waren geworden van wat een toonaangevende mensenrechtenadvocaat heeft bestempeld als een “verschrikkelijke vorm van genocide”.

Waarachtigheid, Mededogen en Verdraagzaamheid zijn universele principes. Deze principes vormen de hoeksteen van de menselijke moraliteit en het fundament voor vrede en vrijheid die tijd en ruimte, cultuur, religie en politiek overstijgen.

De tentoonstelling interesseert allerlei soorten mensen. Het spreekt mensen aan die nieuwe studies van de fijne kunsten waarderen, mensen die geïnteresseerd zijn in de relatie tussen kunst en onze samenleving, mensen die meer algemeen geïnteresseerd zijn in de menselijke ervaring en in de menselijke capaciteit om tegenslag te overwinnen. Diegenen die begaan zijn met de hedendaagse wereld, met name in China, zullen een bijzonder belang vinden in de zaken die de schilders hebben aangehaald. Veel van wat deze

kunst uitbeeldt, ontvouwt zich momenteel nog en is inderdaad op echte gebeurtenissen gestoeld. Dat is waarom deze tentoonstelling juist nu bijzonder tijdig en relevant is.

De schildertechniek en de schilderstijl zijn overwegend klassiek. De kunstenaars passen klassieke olieverftechnieken toe die ooit door de oude meesters gebruikt werden. De kunstenaars refereren daarom naar hun kunstvorm als “Nieuwe Renaissance”. Enkele andere werken maken tevens gebruik van klassieke Chinese motieven en zijn geschilderd op zijde of papier.

Tenslotte, is de tentoonstelling ook een eerbetoon aan de tijdloosheid van een verheven kunst. Deze werken zijn niet zozeer bedoeld voor vermaak of verrukking, maar eerder om reflectie te ontlokken, de ziel te inspireren en de geest te verheffen. Deze kunst is bedoeld om de kijker goed te doen evenals te informeren. De kijker wordt herinnerd aan de kracht van de menselijke geest en aan de capaciteit die de mensheid heeft om daden van kwaad onder ogen te zien en te overwinnen. Verder streeft deze kunst ernaar - in de traditie van China's Boeddhistische, Taoïstische en literaire kunsten - om morele rechtvaardigheid en haar consequenties te prijzen. Het verkent de relatie tussen de mens en het goddelijke en suggereert een nieuwe horizon voor het begrijpen en waarderen van deze connectie. Er is een zekere mate van zuiverheid en diepgang die deze werken kenmerkt. De meeste van deze schilderijen, zo niet alle, zijn geboren uit een diepe en blijvende innerlijke contemplatie. Vele bezoekers van de tentoonstelling hebben aangegeven een gevoel van vrede, kalmte en schoonheid te ervaren toen ze voor deze werken stonden. Anderen hadden een nieuw-gevonden gevoel van gedeelde menselijkheid met diegenen in China die, alhoewel gescheiden door oceanen, een gemeenschappelijk verlangen naar goedheid en grootsheid delen met de kijker.